

la 1851 de I. Grimm în contra lui Lachmann, se scie astă-dî, că acest poem a fost compusă din *tradiții poetice mai vechi*.

„Și cine óre ar fi acum în stare să ni probeze acele tradiții poetice vechi pînă la certitudine, când din primii șapte seculi după Christ nu se află mai nici urmă de poezie germană?!“

În urmă s'aú aflat, că la Germani există un cânt și mai vechiú, adecă *cântul lui Hildebrand* din seculul al VIII.

*Ast-fel e evident, că timpii primitivi sunt nebuloși în toate literaturile!*

Tradițiuni avem și noi fórte multe, care pentru literatura noastră, decă le-am cerne bine, ar puté fi cam de ajunsă spre a ne scóte din întunerecul primilor seculi.

Așa putem cita și noi:

Cântece de diferite nature: *Balade, Legende*, depingënd caractere eroice; *Doine*, cuprindënd cântecele de dor, de iubire și jale; *Hore*, prin care și manifestă poporul veselia sa; *Basme* (povesti), ca Traian și Dochia (baba Dochia).. etc.; — Cânturi de caracter religiosú (colinde): *Ler împérat* (în amintiirea imperatorului Aurelian); *Florile dalbe*; *Moșú ajun*; *Plugusorul*, etc... cântate în a-